

bederne i disse Klasser, fastsættes i Henhold til den denne Lov vedføjede Fortegnelse over Kaldenes Gjenmøntningsindtægt i Aarene 1855—1859, saaledes at de Kald, der paa samme Fortegnelse ere opførte med en aarlig Indtægt af under 1,200 Rd. sættes i første Klasse (a), de med en Indtægt mellem 1,200 og 2,000 Rd. i anden (b), mellem 2,000 og 2,800 Rd. i tredje (c), mellem 2,800 og 3,400 Rd. i fjerde (d), mellem 3,400 og 4,500 Rd. i femte (e) og over 4,500 Rd. i sjette Klasse (f).

Bed Fordelingen af Embederne i Klasser bliver det derhos at iagttage: 1) Et Sognekald med over 1000 og indtil 2000 Indbyggere bør i det Mindste være i den anden Klasse; et Sognekald med over 2000 og indtil 3000 Indbyggere bør i det Mindste være i den tredje Klasse; et Sognekald med over 3000 og indtil 4000 Indbyggere bør mindst være i fjerde Klasse; et Sognekald med over 4000 og indtil 6000 Indbyggere bør mindst være i femte Klasse, og et Sognekald med over 6000 Indbyggere saavel som Første-Præsteembederne ved samtlige Domkirker (Nykjøbing paa Fælster herunder indbefattet) bør være i sjette Klasse. Naar der i en Commune med det ovenfor angivne Folketal findes to Præster, da bør i det Mindste den ene lønnes efter den ovenfor i Folketallet givne Regel. Et Sognekald, der ikke har 1000 Indbyggere, kan i det Høieste være i den tredje Klasse, et Sognekald, der ikke har 1500 Indbyggere, kan i det Høieste være i den fjerde Klasse og et Sognekald, der ikke har 2000 Indvaanere, kan i det Høieste være i femte Klasse. Ved Fastsættelsen af Indbyggerantallet lægges den i 1860 afholdte Folketælling til Grund for Beregningen. 2) Et Sognekald, hvis Størrelse er 3000 Edr. Land eller derover, men under 4000 Edr. Land, lider en Affortning af 50 Rd. R. M. i det samme efter dets Klasse tilkommende Tilskud af Bønningsfonden; et Sognekald, hvis Størrelse er 2000 Edr. eller derover, men under 3000 Edr. Land, lider en Affortning af 100 Rd. R. M.; et Sognekald, hvis Størrelse er 1000 Edr. Land eller derover, men under 2000 Edr. Land, lider en Affortning af 150 Rd. R. M., og et Sognekald,

hvis Størrelse er under 1000 Edr. Land, lider en Affortning af 200 Rd. R. M. Ovennævnte Affortning finder dog ikke Sted for de Kalds Vedkommende, der henhøre til den første Klasse. Et Sognekald, hvis Størrelse er 12,000 Edr. Land eller derover, men under 14,000 Edr. Land, faaer et Tillæg af 50 Rd. R. M. til det samme efter dets Klasse tilkommende Tilskud; et Sognekald, hvis Størrelse er 14,000 Edr. Land eller derover, men under 16,000 Edr., et Tillæg af 100 Rd.; et Sognekald, hvis Størrelse er 16,000 Edr. Land eller derover, men under 18,000 Edr. Land, et Tillæg af 150 Rd.; et Sognekald, hvis Størrelse er 18,000 Edr. Land, eller derover, men under 20,000 Edr. Land, et Tillæg af 200 Rd., og endelig et Sognekald, hvis Størrelse er 20,000 Edr. Land eller derover, et Tillæg af 250 Rd. Dette Tillæg bortfalder, hvor der i et Sogn er ansat to Præster, herunder indbefattet en Capellan pro loco.

Kongen kan foretage de Forandringer i Classificationen, hvortil de alt beslittede Omæntninger maatte gi ve Anledning, ligesom han ogsaa kan beslutte saadanne Omflytninger mellem de til et Provsti hørende Kald, hvortil der maatte findes Anledning, efterat der er givet Stiftsoverigheden og Provsten i Forbindelse med de andre til Provstiet hørende Præster Leilighed til at ytre sig derom, dog at Forholdet mellem de høiere og lavere aflagde Præstekald i Provstiet ikke forrykkes.

Indtil en ny Regulering af Hjemmeindtægten har fundet Sted (jvnl. §§ 9 og 10) beregnes Lønnen saaledes: Af de Indtægter, der efter Fradrag af Tiende og de i Loven af 10de Februar 1861, omhandlede Præsterne tilkommende Udseer samt de Embedet paa hvilende ordinaire Byrder blive ved Præstekaldet (Hjemmeindtægten) fradraget $\frac{1}{3}$, og til den saaledes fremkomne Pengesum tilskydes af Bønningsfonden saa meget, at det samlede Beløb udgjør Embedets Normalsum. Ved Beregningen af Hjemmeindtægten bliver Offer og Accidenter, saalange denne Indtægt ei er afløst, altid at opføre med det Beløb, hvortil